

Det er vigtigt, at vi på den ene side sikrer en klar arbejdsdeling mellem de enkelte aktører i turismefremmesystemet og på den anden side skaber en tæt dialog. Uden en tæt dialog får vi ikke sikret en optimal og hensigtsmæssig ressourceudnyttelse. Målet er, at alle turismens aktører skal udfylde deres funktion som omdrejningspunkter for henholdsvis kompetenceudvikling, produktudvikling, forskning og markedsføring.

Den gennemførte strukturudvikling har genereret mange positive tiltag i dansk turisme. Jeg tænker her bl.a. på projekter som Destination 21, der udvikler en mærkningsordning for bæredygtige destinationer. Et andet eksempel er det nyetablerede samarbejde om at udvikle området for faglige studierejser til Danmark. Denne gren af erhvervsturismen får en stigende betydning i disse år. Det danske samfund har meget at vise frem, og vi kan være med til at formidle viden og velfærdsløsninger inden for områder, hvor Danmark er foregangsland, som f.eks. børne- og ældreomsorgen, energi og miljø, og det kan samtidig ses som et aktiv for turismeerhvervet.

I Danmark har vi opbygget et samfund, der ikke bare er velstående, men også trygt og godt at leve og færdes i. Vi har meget at være stolte af, og det skal vi også være glade for at kunne vise til omverdenen. Turismen er en væsentlig betingelse for kendskabet til Danmark i udlandet. Turismen er med til at sælge Danmark og danske produkter på kvaliteter som medmenneskelighed, velfærd og livskvalitet.

Det seneste og meget nye initiativ, regeringen har taget til at fremme innovationen i turismeerhvervet, er centerkontrakter for turisme. Tankgangen er her, at turismen får sin egen platform til at indgå i et samarbejde med turismevirksomheder, med offentlige institutioner og med natur- og kulturinteresser, sådan at man samtænker og tænker nyt i udviklingen af produkter.

Det er derfor en vigtig del af erhvervspolitikken, at der etableres et bedre samarbejde mellem virksomhederne og videnssystemet, et samarbejde, der tager udgangspunkt i virksomhedernes behov, og det er baggrunden for regeringens initiativ med de nye centerkontrakter for turisme, hvor regeringen i år har afsat 20 mio. kr.

Centerkontrakter for turisme er det første erhvervspolitiske instrument, der direkte er rettet mod at skabe innovation og udvikling inden for

turismeerhvervet. Jeg ser mange muligheder for, at de nye centerkontrakter for turisme kan medvirke til at sætte dagsordenen for nye innovative projekter inden for det samlede erhverv.

Et andet område er inden for informations-teknologien, hvor især Internettet giver nogle helt nye muligheder for alle erhverv. Inden for turismen er Internettet suverænt til at skabe overblik over og let adgang til de mange ferie- og fritidstilbud. Internettet vil fremover blive det vigtigste informationssted og den vigtigste markedsplads, når det gælder rejser og fritidsprodukter. Derfor skal også turismeerhvervet være med helt fremme, når det gælder anvendelsen af denne nye teknologi. Ikke mindst derfor er jeg glad for, at erhvervet med Danmarks Turistråd i spidsen har sat sig for at skabe en internetportal som en fælles indgang til Turis-medanmark, der kan gøre os til foregangsland inden for internetbaseret turisme.

Turismeerhvervet har ved flere lejligheder peget på en række skatte- og afgiftsrelaterede problemstillinger, som de vurderer påfører erhvervet ulige konkurrencevilkår. Det drejer sig primært om den i erhvervets øjne høje danske hotelmoms, mulighederne for momsafløftning på hotel- og restaurationsydelser samt de grønne afgifters belastning af turismeerhvervet.

Turismeerhvervets argumenter for en nedsættelse af hotelmomsen er, at det vil forbedre de danske hotellers internationale konkurrenceevne, og at det med åbningen af Øresundsbroen bliver af endnu større betydning, at de københavnske hoteller er konkurrencedygtige i forhold til hotellerne i Malmø, hvor hotelmomsen er på 12 pct.

Tilsvarende argumenterer turismeerhvervet for, at den begrænsede fradragsret for momsregistrerede virksomheders køb af hotel- og restaurationsydelser bør hæves fra de nuværende 25 pct. til 100 pct. momsrefusion. Ønsket er at sidestille indkøb af hotel- og restaurationserhvervets ydelser med erhvervsmæssige indkøb af andre varer og ydelser.

Hotelmomsen er et for upræcist redskab her til. En generel nedsættelse af hotelmomsen i Danmark fra 25 pct. til f.eks. 15 pct., som det har været foreslået af turismeerhvervet, skønnes at betyde et umiddelbart provenutab for staten på noget mere end en halv milliard kroner, mens indførelse af fuld momsafløftningsret på hotel- og restaurationsydelser tilsvarende vil koste staten i underkanten af en hel milliard kroner. En finanspolitisk lempelse i denne stør-